

Inleiding van Marijke Folkers tijdens de netwerkbijeenkomst op vrijdag 30 juni

Je bent verantwoordelijk voor je eigen ik

Dit zijn woorden die ik met enige regelmaat in de opvoeding van mijn kinderen gebruik. Niet anderen de schuld geven van omstandigheden waardoor jou iets is overkomen. Pak de regie in je eigen leven, durf kritisch te zijn op jezelf.

Het sluiten van een landbouwakkoord is niet gelukt! Dit is een teleurstelling voor alle betrokkenen en voor alle boeren die graag perspectief hadden gehad.

Ik vroeg me af hoe vaak de moeder van een talkshow-host mijn openingszin gebruikt heeft, nadat ik na het vallen van het landbouwakkoord voor de TV zat. Door deze talkshow-host werd gezegd dat het de schuld van de boeren is dat het land op slot zit, omdat ze maar blijven vasthouden aan hun beroep, er zijn immers zoveel mensen die van beroep wisselen...boeren moesten daar niet zo moeilijk over doen. De voorman van LTO kreeg de meeste schuld...hij was weg gelopen van de onderhandelingstafel...dat was de laatste mogelijkheid om Nederland van het slot af te halen. Er werd in de uitzending vooral veel gewezen....

Ik vroeg me af hoeveel de talkshow-host zelf bijdraagt in het succes van deze transitie? Hoe verantwoordelijk ben je voor je eigen ik. Vanuit de rol aan de dialoogtafel zou een eerste stap zijn. Het objectief leiden van een dialoog, zonder eigen meningen of standpunten in te brengen.

Misschien is wel het ergste van het missen van het landbouwakkoord dat het vertrouwen niet is hersteld.

Voor een complete systeemverandering hebben we elkaar hard nodig. Het is een complexe puzzel waarin aan veel verschillende knoppen tegelijkertijd moeten worden gedraaid. Het landbouwakkoord was de plaats waar iedereen, die een knop in handen heeft, was

aangeschoven. Echter het vertrouwen dat iedereen ook tegelijkertijd zou gaan draaien was er niet.

Een basisvoorwaarde dat we kunnen bouwen in vertrouwen is dat we erkennen dat we allemaal geprofiteerd hebben van het huidige systeem en daarmee allemaal hebben bijgedragen aan de neveneffecten van dit systeem. Dan helpt het niet als we niet verantwoordelijk zijn voor onze eigen ik!

We moeten de neveneffecten erkennen en oplossen. We hebben opgaves op het gebied van: Water Biodiversiteit klimaat CO2 Stikstof

Opgaves die logischerwijs moeten worden opgepakt in een welvarend land als Nederland. Even wat feiten op een rij: de uitstoot van de 10% rijksten ter wereld, ligt 18 x boven de norm van het klimaatakkoord van Parijs de 1% rijksten zitten zelfs 37x boven deze norm. Terwijl de 50% allerarmsten van deze wereld nog steeds 50% onder de Norm van Parijs zitten. Wij behoren minimaal tot de 10% rijksten, wellicht wel bij die ene procent. Wij zijn veroorzakers van het probleem en wij zullen dus ook aan de slag moeten gaan met het oplossen hiervan.

Wat ik vaak mis in de vele opgaves die we hebben is welke rol we willen nemen als het gaat om de voedselvoorziening. Welke opgave ligt daar?

Willen we zelfvoorzienend zijn? Hoeveel willen we importeren? Aan welke standaarden moeten deze producten voldoen? Wat en hoeveel exporteren we? En hoeveel moeten we produceren om ervoor te zorgen dat we een gezonde sector hebben die kan innoveren en daarmee kennis kan exporteren aan landen waar nog voedselproductie mogelijk is. Een vraag waar vooral veel boeren mee lijken te worstelen, omdat het soms lijkt dat veel Nederlanders niet meer precies weten wat het beroep boer inhoudt.

Vertrouwen en duidelijkheid biedt ruimte en perspectief, iets wat we hebben bereikt in Noord Nederland. Dit jaar bestaat de AgroAgenda 10 jaar, we hebben duidelijk voor ogen wat we willen bereiken met heel veel verschillende partijen. Iets waar we trots op mogen zijn, zeker nu we zien dat het niet vanzelfsprekend is dat je in staat bent om met elkaar een visie te hebben op de toekomst. We hebben perspectief gegeven in Noord-Nederland door samen te kijken wat wel kan. Er zijn veel jonge mensen die boer willen worden.

Deze mooie samenwerking willen we graag doorgeven aan de jongere generatie, want de jeugd heeft de toekomst.... Maar doorgeven is wellicht te makkelijk, je kunt beter samen ontwikkelen en samen geïnspireerd raken. Meerdere generaties kunnen elkaar versterken.

De jonge generatie is veel beter in staat is om met snelle veranderingen om te gaan.

Het tempo van schakelen en de hoeveelheid informatie neemt enorm toe en heeft al een behoorlijke ontwikkeling doorgemaakt. Op dit moment krijgen we ongeveer 120.000 prikkels per dag te verwerken, ter vergelijking in de middeleeuwen waren dit slechts 25.000 per dag. De generatie die nu aan zet komt, vind het normaal om deze hoeveelheid informatie te verwerken en is vele malen handiger met automatisering ervan.

Ik vind het als, wellicht net jonge boerin af, erg goed dat we vandaag de jeugd aan zet hebben bij de AgroAgenda. Straks komen ze hier op het podium om onder leiding van Hilde

Coolman hun verhalen te delen. Wellicht vraagt het wel iets van uw schakelvermogen, maar als het te snel gaat...steek dan gerust uw hand op.

Ik kijk naar een zaal met mensen die allemaal verantwoordelijk zijn voor hun eigen ik en vanuit hier een verantwoordelijkheid willen nemen voor een verandering van het landbouwsysteem, waanzinnig mooi dat u met grote getale vandaag bent gekomen

En om bij de jeugd te beginnen, wellicht kan iedereen een B-real of en TikTok filmpje opnemen over deze dag! En bent u even de draad kwijt met uw telefoon, dat staat de jongere generatie klaar om u te ondersteunen.

De AgroAgenda heeft ook een filmpje laten maken door Christa Moesker, vanuit hier willen we vanuit de AgroAgenda Christa bedanken voor het maken hiervan. Hier komt het resultaat.

(programma van de dag bespreken)

Ik geef nu graag Henk Jumelet het woord

Ik wens u een inspirerende dag toe!